

Da intet andet Forslag med Hensyn til Medlemmernes Antal fremkom, ansaaes det uden Afstemning som vedtaget, at Antallet skulde være 7.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til 1ste Behandling af Forslag til Lov om Forandringer i Forordningen af 3die December 1828 om Brugten af det stemplede Papir*).

Lehmann: Jeg troer, at det i og for sig altid er en Sag af megen Betænkelse ved private Forslag at gjøre Indgreb i Skattelove. Det er jo ganske overordentlig let at fremsætte et eller andet Ønske om at faae en Lettelse i en eller anden Stat. Alle Skatter ere i sig selv Noget, hvorfor man helst er fri, og der hører ikke stor Wiisdom til at see, at enkelte Skatter kunne være meget mere trykkende end andre; men Spørgsmaalet vil naturligvis først og fremmest være, om Staten, og altsaa i dette Tilfælde Kongerigets Finantser kunne taale et saadant Offer. Dette fordrer en fuldstændig Oversigt over den hele finansielle Stilling, og et nøie Kjendskab til, hvilken finansiell Betydning den foreslaaede Forandring vil have. Anderledes stiller Sagen sig naturligvis for en blot raadgivende Forsamling. Der er ikke det Allermindste tvivlen for, at den, som — for at holde mig til det her foreliggende Tilfælde — har bestaaet med at skrive Obligationer og Transporter, og har havt Leilighed til at komme til den Erkjendelse, at den gjældende Stempelafgift er trykkende, udtaler Ønsket om, at man maa blive fri for denne Stat; men det skeer da ved en Henstilling, som det hedder i en raadgivende Forsamling, til Regjeringens høiere Wiisdom, der altsaa har at afgjøre, om denne Indtægt kan afsees, og hvorledes der skal forholdes. Saa ville med samme Ret Andre kunne komme og foreslaae andre Nedsettelse. Det er s. Ex. bekjendt, at Lastepongens Nedsettelse har i lang Tid været ønsket meget stærkt, og at der kan ansøres overordenlig vægtige Grunde baade for, at en saadan

Skattenedsettelse vilde være i høj Grad ønskelig, og at den indirecte vilde udøve en meget gavnlig Indflydelse paa langt videre Kredse end dem, der directe rammes deraf. — Men noget ganske Andet er det med en lovgivende Forsamling, der er medansvarlig for hele den finansielle Forvaltning. Jeg vilde for mit Vedkommende end ikke tilstede en Minister at fremsætte med Forslag om en Skattenedsettelse, med mindre han tillige godtgjorde, enten at den kunde bæres af Finantserne, eller ogsaa at det Tab, som derved vilde opstaae, kunde dækkes ved en anden Stat, der vilde være mindre byrdesuld; thi det er jo ganske vist, at naar Sagen staaer saaledes, at ingen Udgift kan afholdes af Finantserne uden med Rigsdagens Samtykke, saa er Rigsdagen eo ipso ansvarlig for, at de af den bevilgede Skatter ere tilstrækkelige, dermed vil jeg ikke have sagt, at ikke en Skattenedsettelse i en ikke fjern Fremtid kan finde Sted her i Landet, og jeg vil endogsaa meget gjerne udtale med al mulig Beskedenhed og Ydmyghed, som det sømmer sig i et saadant Tilfælde, at ogsaa jeg troer, at Stempelpapirsløvgivningen i enkelte Punkter er en af de Sager, som i denne Henseende have størst Adkomst til at komme i Betragtning; men jeg vil ligesaa gjerne strax tilføje, at naar det først var givet, for det Første at Kongerigets særlige Finantser kunde taale en Afgang af et vist omtrentligt Beløb, naar det dernæst var givet, at dette Beløb skulde afgaae netop i Stempelpapirskatten, og ikke — for at blive staaende ved det Exempel, jeg nævnte — i Lastepongene, saa vilde jeg dog ansee det for saa godt som ganske vist, at ikke den hele Moderation burde falde paa denne ene Paragraph. Det er jo Noget, som Enhver vil finde høist naturligt, at naar der ikke kan finde en større Moderation Sted, der da vil være Anledning til at fordele dette Afslag paa flere andre Poster og ikke lade det Hele gaae ud over en eneste Paragraph, som en eller anden Forslagsstiller netop specielt har rendt Panden imod. Jeg vil derfor finde det i og for sig høist betænkeligt at andrage paa Skattenedsettelse, naar man ikke tillige kan oplyse, at en saadan Skattenedsettelse kan taa-

*) Lovudkastet findes i Anhang A. Sp. 671—72.